

A Fővárosi Ítéltábla dr. Hüttl Tivadar ügyvéd (felperes címe) által képviselt T... (felperes címe) felperesnek dr. Lovas András ügyvéd (....) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. február 26. napján kelt, 33.P.../2014/8. számú ítélete ellen az alperes 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy közölje a felperessel az E... és a N... F... M... I... és a F... M...ból juttatott támogatások felhasználásának ellenőrzése kapcsán, hogy a Hivatal elnöke a soron kívüli kormányzati ellenőrzést a kormány, illetve a miniszterelnök döntése vagy a miniszter utasítása alapján rendelte el, ez szóban vagy írásban történt, utóbbi esetben adja ki a felperesnek a döntésről vagy utasításról szóló dokumentumot. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 30.000 forint perköltséget.

A megállapított tényállás szerint 2014. július 22-én pontosított adatigénylésében a felperes a rendelkező részben foglalt adatok kiadására kérte az alperest. Az alperes válaszelevelében a Legfelsőbb Bíróság BH2008.333. számú eseti döntésére utalva kifejtette, hogy jelentései, az azokat megalapozó és előkészítésükkkel kapcsolatos adatokkal együtt a jogszabály értelmében döntést előkészítő adatok, így a keletkezésüktől számított tíz évig nem nyilvánosak. Ezért a vizsgálat elrendeléséről szóló utasítás kiadására nincs lehetőség.

A felperes keresettel fordult a bírósághoz, amiben az alperest a fentiek szerinti adatok kiadására kérte kötelezni. Hangsúlyozta, hogy nem a jelentést, hanem az ellenőrzést elrendelő döntésnek a megismerését igényli.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a vizsgálat lefolytatását elrendelő utasítás vonatkozásában nem tekinthető adatkezelőnek, hanem adatfeldolgozónak és az ő relációjában az adat nem minősül közérdekű adatnak. Azzal is érvelt, hogy a támogatások felhasználásának ellenőrzésével kapcsolatos teljes iratanyag egy másik döntés megalapozását szolgálja, amelynek elválaszthatatlan része a vizsgálati tevékenységet elindító utasítás.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta. Határozatát az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi

CXII. törvény (Infotv.) 1. §-ára, 3. § 5., 9., 10., 17. és 18. pontjára, a 10. § (1) és (4) bekezdésére 26. § (1), (5), (6) bekezdésére, 28. § (1)-(3) bekezdésére, 29. § (1), (2), (4), (5) bekezdésére, 30. § (1)-(7) bekezdésére, 31. § (1)-(7) bekezdésére, a alperes neveről szóló 355/2011. (XII.30.) Kormányrendelet (Kormr.) 2., 3., 5., 6. §-ára, 11. § (1)-(4) bekezdésére, 31. §-ára, valamint az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 63. § (1)-(4) bekezdésére és 65. § (1) bekezdésére alapította.

Hangsúlyozta, hogy a perben nem a vizsgálati jelentés megismerhetősége, hanem a vizsgálati jelentés elkészítésére vonatkozó utasításé volt az eldöntendő kérdés. Az utasítás alapján készített ellenőrzésről szóló összefoglaló vizsgálati jelentés az ellenőrzést megrendelő szerv döntésének megalapozását szolgálja, olyan döntést előkészítő irat, amely a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Az ellenőrzési eljárás elvégzésére vonatkozó utasítás, döntés azonban nem része a döntés előkészítő vizsgálati jelentésnek, nem alkalmazható rá az Infotv. 27. § (5) bekezdése.

Az alperes ellenőrzési feladatát a Kormr. 11. § (3) bekezdése szerint harmadik szerv vagy személy írta elő és az alperes ezt hajtotta végre a jelentés elkészítésével, amelyet nyilvánosságra is hozott. Az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy az alperes eljárása is azt a tényt igazolja, hogy a vizsgálati jelentéstől függetlenül értelmezendő és kezelendő a jelentés elkészítésére vonatkozó döntés, ami nem az alperes döntése volt és az nem minősül döntés előkészítő iratnak. Ezért annak kiadására felperes alappal tarthat igényt.

Kiemelte azt is, hogy az alperes adatkezelőnek minősül, hiszen ő volt az, aki önállóan vagy másokkal együtt ezen adatkezelésnek a célját e tekintetben meghatározta. Nem minősül adatfeldolgozó, mivel az alperes adatfeldolgozásra vonatkozó szerződéssel nem rendelkezik.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, amiben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

Fenntartotta, hogy a felhívott ítéletekben (Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.../2014/6., BH.2008.333.) a KEHI adatfeldolgozó minőségére vonatkozóan tett megállapítások alkalmazandók a jelen ügyre is. A vizsgálati jelentés nyilvánosságra hozatala kapcsán hangsúlyozta, hogy arra a kormány, azaz a tényleges adatkezelő utasítása alapján került sor, mint ahogy az adatkezelés célját és az erre vonatkozó döntéseket is az adatkezelő hozta meg. Vitatta, hogy a jelentés elkészítésére vonatkozó utasításnak, mint közérdekű adatnak az alperes egyszerre adatkezelője és feldolgozója is lenne. Utalva az Infotv. 30. § (5) bekezdésére kiemelte, hogy a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében a törvény az adatkezelő részére biztosít mérlegelési lehetőséget, az alperes erre azért sem képes, mert nem tudja megítélni a jelentés formájának, indokainak és az azzal kapcsolatos utasítások nyilvánosságra kerülésének következményeit tekintve, hogy a jelentés célját nem ő határozta meg és az ezzel kapcsolatos döntések tekintetében pusztán végrehajtónak tekinthető. Hiányolta, hogy a felperes a „közvélemény tisztánlátása érdekében” megjelölésen kívül semmivel nem támasztotta alá az igényelt adatok megismeréséhez fűződő érdekét, ami a jelentés nyilvánosságra hozatalát követően teljes mértékben megalapozatlanná vált.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, meghozott érdemi döntését és annak kifejtett indokait azonban a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta.

A perben nem volt vitatott, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, továbbá az sem, hogy az általa készített vizsgálati jelentés közérdekű adat. A jogvita tárgyát annak eldöntése képezte, hogy jogosan

tagadta-e meg az alperes az arra vonatkozó információ kiadását, hogy a N... A... által nyújtott támogatások felhasználásának ellenőrzését elrendelő döntést mely kormányzati szerv hozta, a vizsgálatot a kormány, a miniszterelnök vagy miniszter rendelte el, továbbá, hogy ez az adat, illetve a döntést tartalmazó dokumentum az alperes kezelésében álló közérdekű adatnak minősül-e.

Az alperes az Áht. 61. § (3) bekezdése alapján végzi a feladatát, ellenőrzési hatáskörét az Áht. 63. §-a és a Kormr. szabja meg. Kormányzati ellenőrzési tevékenységét a Kormány által jóváhagyott éves ellenőrzési terv alapján végzi, de a Kormr. 11. § (3) bekezdése szerint a Kormány döntése, a miniszterelnök vagy a miniszter utasítása alapján a Hivatal soron kívüli kormányzati ellenőrzést rendel el. Ilyen soron kívüli ellenőrzés elrendelésére vonatkozó utasítás tekintetében kívánta megismerni a felperes az utasítást adó személyét. Mivel az utasítás adása nem tartozott az alperes kompetenciájába, annak végrehajtására volt köteles, ennél fogva az alperes az ellenőrzés elrendelését tartalmazó utasítás tekintetében nem felel meg az Infotv. 3. § 9. pontjában megfogalmazott adatkezelő kritériumának. Nem az alperes hozta meg a döntést, illetve utasítást a N... A... által adományozott támogatás vizsgálatát célzó soron kívüli kormányzati ellenőrzés elrendelésére, így nem tekinthető az adatkezelés célját meghatározónak, vagy az adatkezelésre vonatkozó döntést meghozónak. A kért adat – a soron kívüli ellenőrzést elrendelő döntés vagy utasítás – kétségtelenül nem döntést előkészítő adat, hanem egy önálló döntés, függetlenül attól, hogy alapja egy olyan vizsgálatnak, amely egy másik döntés megszületéséhez vezethet. Az ellenőrzést elrendelő határozat vagy utasítás azonban nem az alperes hatósági feladatának teljesítéseként, nem az ő döntési kompetenciájában jött létre, ezért az alperes nem minősül adatkezelőnek, így az általa végrehajtott ellenőrzést előíró, valamely kormányzati szervtől származó döntés vagy utasítás kiadására nem kötelezhető.

Mindezekből következően az alperes jogszerűen tagadta meg a felperesi adatigénylés teljesítését, az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett a kért adatok kiadásáról.

Azt azonban alaptalanul sérelmezte az alperes, hogy a felperes nem tárta fel az igényelt adatok megismeréséhez fűződő érdekét. A közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog kiemelt fontosságú alapjog. A közérdekű adat teljesítése nem függhet jogos érdektől, az adatkezelő közfeladatot ellátó szerv nem vizsgálhatja azt, hogy a kiadni kért adatokat az igénylő milyen célból kéri. Az adatkérés teljesítésének nem lehet feltétele sem az, hogy közérdekű célból éljen az adatigénylő az adatkérés lehetőségével, sem az, hogy egyáltalán bármilyen célja legyen azzal.

A Fővárosi Ítélet tábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta, és a felperes adatkiadás iránti keresetét elutasította.

A felperest a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az eredményesen fellebbező alperes oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2015. október 22.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelűl: